

ПЛАН
імплементції Директиви 2010/75/ЄС Європейського Парламенту та Ради
про промислові викиди (комплексне запобігання і контроль забруднень)
(переглянута)

I. Загальна частина

1. Підстави розроблення плану імплементції

Підставами для розроблення даного плану є:

1) Статті 360-363, 365, 366, Додаток XXX до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода). Зазначені статті та Додаток підлягають тимчасовому застосуванню за винятком статті 361, статті 362 (1) (с) та пунктів (а) та (с) статті 365.

Положення Директиви 2010/75/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 24 листопада 2010 року про промислові викиди (комплексне запобігання і контроль забруднень) (переглянута) (Офіційний вісник ЄС, L 334, 17 грудня 2010 р., с. 17–119) (далі – Директива) *мають бути впроваджені протягом двох років з дати набрання чинності Угодою. Строк імплементції окремих положень Директиви буде окремо визначено Радою асоціації.*

2) Пункт 257 Плану заходів з імплементції Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014-2017 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 р. № 847-р. *Строк виконання, встановлений Планом заходів з імплементції Угоди про асоціацію – грудень 2017 року (у частині заходів із строком виконання до кінця 2017 року. Для впровадження окремих положень строк виконання визначатиметься після набрання чинності Угодою про асоціацію).*

2. Мета і завдання розроблення плану імплементції

Метою є наближення законодавства України до вимог права ЄС щодо: використання інтегрованого підходу до оцінки негативного впливу планованої діяльності у процесі надання дозволу; використання особами, які здійснюють певні види господарської діяльності, найкращих з доступних технологій та методів керування (далі – НДТ); прозорості процедури надання інтегрованого дозволу; доступу до інформації про плановану діяльність; участі заінтересованої громадськості у процесі надання інтегрованого дозволу, доступу до правосуддя з питань надання інтегрованого дозволу.

Основними завданнями є впровадження визначених в Угоді положень Директиви щодо:

- інтегрованого підходу до оцінювання планованої діяльності;
- обов'язку особи, яка звертається для отримання інтегрованого дозволу, використовувати НДТ;

відкритості процесу прийняття рішення про надання дозволу;
 спалювальних установок;
 установок для спалювання чи спільного спалювання відходів;
 установок та видів діяльності, які здійснюються з використанням органічних розчинників;
 установок, що використовуються для виробництва двоокису титану.

3. Короткий опис поточного стану імплементації акта законодавства ЄС в Україні та очікувані результати імплементації

В Україні на даний час державна політика щодо дозвільної системи у сфері охорони довкілля визначена у законах України: «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», «Про адміністративні послуги», «Про охорону атмосферного повітря» та інших нормативних актах.

Зараз в Україні не діє принцип інтегрованого дозволу. Не закріплено також і обов'язку використовувати НДТ.

Згідно з частиною другою статті 7 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» для нових та введених в експлуатацію установок встановлюються:

норматив ГДВ;

технологічні нормативи допустимих викидів забруднюючих речовин або їх суміші, які визначаються у місці їх виходу з устаткування.

До технологічних нормативів допустимих викидів забруднюючих речовин належать:

поточні технологічні нормативи - для діючих окремих типів обладнання, споруд на рівні підприємств з найкращою існуючою технологією виробництва аналогічних за потужністю технологічних процесів;

перспективні технологічні нормативи - для нових і таких, що проектується, будуються або модернізуються, окремих типів обладнання, споруд з урахуванням досягнень на рівні передових вітчизняних і світових технологій та обладнання.

Нормативи ГДВ затверджуються відповідно до Порядку розроблення та затвердження нормативів граничнодопустимих викидів забруднюючих речовин із стаціонарних джерел, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.12.2001 № 1780 (далі – Порядок 1780). Наказом Мінприроди від 27.06.2006 № 309 було затверджено нормативи ГДВ із стаціонарних джерел (далі - Нормативи 309). Поряд з нормативами ГДВ, затвердженими наказом Мінприроди від 27.06. 2006 № 309 діють також поточні та перспективні технологічні нормативи ГДВ. Відповідно до пункту 1.4 Нормативів 309 якщо для стаціонарного джерела встановлені нормативи ГДВ та технологічні нормативи ГДВ, тоді застосовується технологічний норматив ГДВ.

Технологічні нормативи ГДВ затверджуються наказами Мінприроди з метою забезпечення дотримання нормативів екологічної безпеки атмосферного повітря з урахуванням економічної доцільності, рівня технологічних процесів, технічного стану обладнання та газоочисних установок, вимог національного законодавства і законодавства ЄС.

У кожному технологічному нормативі визначається поточний та перспективний технологічний норматив, тобто поточний та перспективний показники ГДВ, а також строк досягнення поточного технологічного нормативу ГДВ.

Відповідно до пункту дев'ятого Порядку 1780 Мінприроди здійснює не рідше ніж один раз на 10 років перегляд нормативів ГДВ із стаціонарних джерел. Підставою для такого перегляду є:

необхідність запобігання або зведення до мінімуму загального впливу на довкілля викидів забруднюючих речовин;

наявність можливостей для зменшення викидів забруднюючих речовин та розроблення нових технологічних процесів з урахуванням економічної доцільності такого зменшення, технічного стану обладнання, газоочисних установок;

зміни у національному законодавстві та законодавстві ЄС щодо обмеження викидів забруднюючих речовин із стаціонарних джерел.

Технологічні нормативи затверджуються для кожного виду установок. На сьогодні затверджено наступні технологічні нормативи:

Технологічні нормативи допустимих викидів забруднюючих речовин із теплосилових установок, номінальна теплова потужність яких перевищує 50 МВт, затверджені наказом Мінприроди від 22.10.2008 № 541;

Технологічні нормативи допустимих викидів забруднюючих речовин із устаткування (установок) для виробництва цементного клінкеру в обертових випалювальних печах, виробнича потужність яких перевищує 500 тонн на день, затверджені наказом Мінприроди від 20.01.2009 № 23;

Технологічні нормативи допустимих викидів забруднюючих речовин від коксових печей, затверджені наказом Мінприроди від 29.09.2009 № 507;

Технологічні нормативи допустимих викидів забруднюючих речовин із устаткування (установок) для виробництва нормального електрокорунду в дугових трифазних руднотермічних печах при плавленні «на випуск», затверджені наказом Мінприроди від 05.10.2009 № 524;

Технологічні нормативи допустимих викидів забруднюючих речовин у атмосферне повітря із котелень, що працюють на лушпинні соняшнику, затверджені наказом Мінприроди від 13.10.2009 № 540;

Технологічні нормативи допустимих викидів забруднюючих речовин із устаткування (установок) для виготовлення скла, включаючи скловолокно з плавильною потужністю, яка перевищує 20 тонн на добу, затверджені наказом Мінприроди від 19.12.2012 № 18;

Технологічні нормативи допустимих викидів забруднюючих речовин із устаткування (установки) для випалювання та агломерації металеві руди (включаючи сульфідну руду), затверджені наказом Мінприроди від 21.12.2012 № 671;

Технологічні нормативи допустимих викидів забруднюючих речовин із устаткування (установок) для плавки феросплавів з плавильною потужністю, що перевищує 20 тонн на день, затверджені наказом Мінприроди від 21.12.2012 № 670.

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після отримання дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до другої або третьої групи, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення (частина п'ята статті 11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря»).

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися на підставі дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до першої групи, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення (частина шоста статті 11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря»).

Процедуру надання дозволів на викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами врегульовано Порядком проведення та оплати робіт, пов'язаних з видачею дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, обліку підприємств, установ, організацій та громадян-підприємців, які отримали такі дозволи, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 № 302 (далі – Порядок 302). Порядок 302 встановлює вичерпний перелік документів, яких необхідно подати для того, щоб отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря стаціонарними джерелами (пункт четвертий Порядку 302); порядок погодження заяви про отримання зазначеного дозволу з Держсанепідслужбою (пункт шостий Порядку 302); процедуру громадського обговорення заяви та доданих до неї документів (пункти п'ятий та сьомий Порядку 302); порядок прийняття рішення про надання дозволу (пункт восьмий Порядку 302) процедуру анулювання дозволу на викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря стаціонарними джерелами (пункт десятий Порядку 302).

Вимог до документів, які додаються до заяви про отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин стаціонарними джерелами встановлено Інструкцією про загальні вимоги до оформлення документів, у яких обґрунтовуються обсяги викидів, для отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для підприємств, установ, організацій та громадян-підприємців, затвердженої наказом Мінприроди від 09.03.2006 № 108 (далі – Інструкція 108).

Як правило у дозволі на викиди забруднювальних речовин у атмосферне повітря стаціонарними джерелами дозвільний орган відтворює поточний технологічний норматив ГДВ, строк досягнення перспективного технологічного нормативу ГДВ та перспективний технологічний норматив ГДВ.

Важливого значення для апроксимації законодавства України до вимог Директиви про промислові забруднення має Водний кодекс України від 06.06.1995 № 213/95-ВР¹ (далі - ВК). Стаття 46 ВК визначає два види водокористування: загальне та спеціальне.

Загальне водокористування здійснюється громадянами для задоволення їх потреб (купання, плавання на човнах, любительське і спортивне рибальство, водопій тварин, забір води з водних об'єктів без застосування споруд або технічних пристроїв та з криниць) безкоштовно, без закріплення водних об'єктів за окремими особами та без надання відповідних дозволів.

Спеціальне водокористування - це забір води з водних об'єктів із застосуванням споруд або технічних пристроїв, використання води та скидання забруднюючих речовин у водні об'єкти, включаючи забір води та скидання забруднюючих речовин із зворотними водами із застосуванням каналів (частина перша ст. 48 ВК).

Відповідно до частини першої статті 49 ВК спеціальне водокористування здійснюється на підставі дозволу.

Дозвіл на спеціальне водокористування видають:

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська, Севастопольська міські державні адміністрації - у разі використання води водних об'єктів загальнодержавного значення;

орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, обласні, Київська та Севастопольська міські ради за погодженням із Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями - у разі використання води водних об'єктів місцевого значення.

Процедура видачі дозволу на спеціальне водокористування встановлена у Порядку погодження та видачі дозволів на спеціальне водокористування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 № 321 (далі – Порядок 321). Процедура видачі дозволів на здійснення спеціального водокористування, визначена Порядком 321, передбачає наступні етапи: погодження клопотання про надання дозволу на спеціальне водокористування (пункт третій); видача дозволу на здійснення спеціального водокористування (пункт четвертий).

У дозволі на спеціальне водокористування встановлюються ліміт забору води, ліміт використання води та ліміт скидання забруднюючих речовин. У разі настання маловоддя ці ліміти можуть бути зменшені спеціально уповноваженими державними органами без коригування дозволу на спеціальне водокористування. Розроблення нормативів ГДС регламентується Порядком розроблення і затвердження нормативів гранично допустимого скидання забруднюючих речовин та перелік забруднюючих речовин, скидання яких нормується, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 11.09.1996 № 1100. Докладніше порядок розроблення ГДС регламентується Інструкцією про порядок розробки та затвердження гранично допустимих

---

¹ Відомості Верховної Ради України. – 1995. - № 24. – 189.

скидів (ГДС) речовин у водні об'єкти із зворотними водами, наказом Мінприроди від 15.12.1994 № 116.

Процедуру надання дозволів на здійснення операцій у сфері поводження з відходами регламентує Закон України «Про відходи» від 05.03.1998 № 187/98-ВР². Цей дозвіл повинні отримувати суб'єкти господарювання, діяльність яких призводить лише до утворення відходів, для яких Пзув більше 1000, а також суб'єкти господарювання, які здійснюють операції у сфері поводження з відходами.

Суб'єкти господарської діяльності у сфері поводження з відходами, діяльність яких призводить виключно до утворення відходів, для яких Пзув від 50 до 1000, зобов'язані щороку подавати декларацію про відходи за формою та у порядку, встановленими Кабінетом Міністрів України (частина друга статті 17 Закону України «Про відходи»).

Пзув - Показник загального утворення відходів, який розраховується за формулою $Пзув = 5000 \times M1 + 500 \times M2 + 50 \times M3 + 1 \times M4$, де M1, M2, M3, M4 - маса в тоннах відходів 1, 2, 3 та 4 класів небезпеки відповідно, утворених за попередній рік (ст. 1 Закону України «Про відходи»).

Процедуру отримання дозволів на здійснення операцій у сфері поводження з відходами встановлено Порядком розроблення, затвердження і перегляду лімітів на утворення та розміщення відходів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.08.1998 № 1218.

Важливого місця в системі інтегрованого дозволу, а відтак і у процесі апроксимації законодавства України до вимог Директиви про промислові забруднення, відіграє державний контроль за дотриманням вимог законодавства, яке регламентує викиди забруднюючих речовин, та умов дозволів на викиди та скиди забруднюючих речовин. Питання державного контролю регламентуються нормами Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності контроль» від 05.04.2007 № 877-V³ (далі – Закон 887). Цим законом передбачено два види заходів державного контролю: планові та позапланові. Планові заходи здійснюються відповідно до річних або квартальних планів, які затверджуються органом державного нагляду (контролю) до 1 грудня року, що передує плановому, або до 25 числа останнього місяця кварталу, що передує плановому (частина перша статті 5 Закону 887).

Частота проведення перевірок залежить від ступеня ризику суб'єктів господарювання. За ступенем ризику суб'єкти господарювання поділяються на таких, які характеризуються: високим, середнім та незначним ступенем ризику. Критерії розподілу суб'єктів господарювання за ступенем ризику їх господарської діяльності для навколишнього природного середовища та періодичності здійснення заходів державного нагляду (контролю), затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 19.03.2008 № 212 (далі – Критерії

² Відомості Верховної Ради України. – 1998. - № 36. – Ст.242.

³ Відомості Верховної Ради України. – 2007. - № 29. – Ст. 389.

212). Пунктом п'ятим Критеріїв 212 встановлено наступної періодичності проведення планових заходів державного контролю:

- з високим ступенем ризику - не частіше одного разу на рік,
- із середнім ступенем ризику - не частіше одного разу на два роки,
- з незначним ступенем ризику - не частіше одного разу на три роки.

Позапланові заходи проводяться лише у випадках, передбачених частиною першою статті 6 Закону 877. Такими підставами, зокрема є:

подання суб'єктом господарювання письмової заяви до відповідного органу державного нагляду (контролю) про здійснення заходу державного нагляду (контролю) за його бажанням;

виявлення та підтвердження недостовірності даних, заявлених у документах обов'язкової звітності, поданих суб'єктом господарювання;

перевірка виконання суб'єктом господарювання приписів, розпоряджень або інших розпорядчих документів щодо усунення порушень вимог законодавства, виданих за результатами проведення планових заходів органом державного нагляду (контролю);

звернення фізичних та юридичних осіб про порушення суб'єктом господарювання вимог законодавства (позаплановий захід у цьому разі здійснюється тільки за наявності згоди центрального органу виконавчої влади на його проведення);

неподання у встановлений термін суб'єктом господарювання документів обов'язкової звітності без поважних причин, а також письмових пояснень про причини, які перешкождали поданню таких документів;

настання аварії, смерті потерпілого внаслідок нещасного випадку або професійного захворювання, що було пов'язано з діяльністю суб'єкта господарювання.

Законом 877 встановлено істотних гарантій прав суб'єктів господарювання під час застосування органом державного контролю у вигляді зупинення виробництва (виготовлення) або реалізації продукції, виконання робіт, надання послуг. Така санкція може бути застосована лише судом за позовом органа державного контролю. Розглядатиметься така справа у порядку скороченого провадження, яке врегульоване статтею 1832 Кодексу адміністративного судочинства України від 06.07.2005 № 2747-IV⁴ (далі КАС).

Загальні питання охорони довкілля є предметом регулювання Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25.06.1991 № 1264-XII⁵. Цей закон містить надто багато декларативних положень. Його значення у процесі регулювання процедури видачі дозволів у сфері охорони довкілля – обмежене.

Завдяки імплементації Директиви буде забезпечено зменшення негативного антропогенного впливу на здоров'я людини та на довкілля за допомогою зменшення викидів та скидів забруднюючих речовин та зменшення

⁴ Відомості Верховної Ради України. – 2005. - № 35-36, 37. – Ст.446.

⁵ Відомості Верховної Ради України. – 1991. - № 41. – Ст.546.

інших різновидів негативного впливу за рахунок встановлення обов'язку суб'єктів господарювання, які планують здійснювати екологічно-небезпечні види діяльності, використовувати НДТ.

4. Головний виконавець та співвиконавці

Головний відповідальний за виконання плану імплементації – Міністерство екології та природних ресурсів України.

Співвиконавці – Міністерство енергетики та вугілля України, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, Міністерство юстиції України, Міністерство охорони здоров'я України.

II. Заходи плану імплементації Директиви 2010/75/ЄС Європейського Парламенту та Ради про промислові викиди (комплексне запобігання і контроль забруднень) (переглянута)

№	Зміст заходу	Виконавці	Строк	Програми та/або проекти допомоги ЄС, інших донорів	Індикатор(и) виконання
1	2	3	4	5	6
<p>Основне завдання 1: <i>Прийняття національного законодавства та визначення уповноваженого органу (органів); визначення обладнання, яке потребує дозволу (Додаток I до Директиви); запровадження найкращих наявних методик з урахуванням висновків довідкових документів щодо найкращих наявних методик (BREFs) (ст. 14 (3-6) та 15 (2-4) Директиви); встановлення інтегрованої дозвільної системи (ст. 6-9 та 13 Директиви); встановлення механізму моніторингу відповідності (ст. 8, 14 (1d) та 23 (1) Директиви); встановлення граничних значень викидів від спалювання (ст. 30 та Додаток V до Директиви); підготовка програм зі скорочення загального річного обсягу викидів від існуючих установок (додаткове встановлення граничних значень викидів для існуючих установок (ст. 32 Директиви)</i></p>					
<p>1.1. Нормотворчі заходи</p>					
<p>1.1.1. Розроблення проекту Закону про інтегрований дозвіл (<i>інтегрований дозвіл повинен видаватися одним органом та замінити собою для осіб, які здійснюють види діяльності, передбачені Додатком I до Директиви наступні дозволи: дозвіл на викиди забруднювальних речовин у атмосферне повітря стаціонарними джерелами, дозвіл на спеціальне водокористування, дозвіл на здійснення операцій у сфері поводження з відходами; - вимоги до інформації, яка повинна містити заяви про отримання</i></p>	<p>Мінприроди Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ Держсанепідслужба</p>	<p>серпень 2016 р.</p>	<p>В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги</p>	<p>Прийняття Закону</p>	

<p><i>інтегрованого дозволу, відповідно до ст.ст. 12, 44, частина третя статті 52 Директиви про промислові забруднення;</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>- вимоги до переліку та порядку формування умов інтегрованого дозволу відповідно до ст.ст. 11, 14, 15, 18, 22, частини першої статті 30, частини першої статті 37, статті 45 Директиви про промислові забруднення;</i> <i>- обов'язок дозвільного органа при ухваленні рішення щодо надання, перегляду або оновлення дозволу забезпечувати доступ для громадськості, у тому числі, через Інтернет до інформації та документів передбачених частиною другою статті 24 Директиви про промислові забруднення;</i> <i>- обов'язок оператора інформувати дозвільний орган про будь-які зміни установки, з метою встановлення дозвільним органом чи потрібно вносити зміни до дозволу відповідно до частини першої статті 20 Директиви про промислові забруднення;</i> <i>- правила внесення змін, перегляду, оновлення умов дозволу з ініціативи дозвільного органа відповідно до частини першої статті 21, ст.ст. 51, 54, 63 Директиви про промислові забруднення;</i> 				
--	--	--	--	--

<p>- правила припинення експлуатації установки, відповідно до статті 22 Директиви про промислові забруднення;</p> <p>- закріпити вимоги до моніторингу за забрудненнями з установок, для експлуатації яких видано інтегрований дозвіл (ці вимоги повинні відповідати положенням пункту «e» частини першої статті 14, статті 16, 48, частини шостої та сьомої додатка VI, статті 60, частини шостої додатка VII, статті 70, частини третьої додатка VIII Директиви про промислові забруднення);</p> <p>- встановити вимоги до інформування та участі громадськості у процесі видачі інтегрованого дозволу відповідно до частини першої статті 24, додатка IV, ст.ст. 55, 65 Директиви про промислові забруднення;</p> <p>- встановити обов'язок особи, яка отримала дозвіл, та відповідних компетентних органів у випадку виникнення інцидентів та аварій відповідно до статті 7, частини другої статті 37, статті 47 Директиви про промислові забруднення;</p> <p>- встановити обов'язок особи, яка отримала дозвіл, подавати інформацію дозвільному органу відповідно до</p>				
---	--	--	--	--

<i>статті 62 Директиви про промислові забруднення)</i>				
<p>1.1.2. Розроблення законопроекту, який має:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>закріпити обов'язок органа, уповноваженого здійснювати державний контроль, на основі планів перевірок регулярно складати програми для планових екологічних перевірок, включаючи частоту виїздів на об'єкти для різних типів установок;</i> - <i>передбачити обов'язок органа, уповноваженого здійснювати державний контроль, складати звіти після кожної перевірки з відвідуванням відповідної установки;</i> - <i>встановити правила поведінки особи, яка здійснює експлуатацію установки, а також повноваження органа, який здійснює контроль, у випадку порушення умов дозволу (відповідно до статті 8 Директиви про промислові забруднення);</i> - <i>встановити інші правила, які передбачені статтею 23 Директиви про промислові забруднення</i> 	<p>Мінприроди Держекоінспекція Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ</p>	<p>серпень 2016 р.</p>	<p>-</p>	<p>Прийняття Закону</p>
<p>1.1.3. Розроблення проекту наказу Мінприроди про внесення змін до технологічних нормативів допустимих викидів забруднюючих речовин із</p>	<p>Мінприроди Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ</p>	<p>строк виконання визначається Радою асоціації</p>	<p>В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги</p>	<p>Реєстрація наказу Мінприроди у Мін'юсті</p>

теплосилових установок, номінальна теплова потужність яких перевищує 50 МВт, затверджених наказом Мінприроди від 22.10.2008 № 541 (приведення нормативів у відповідність до вимог ст.ст. 28 - 31, 33 - 35, 38 - 40 та Додатку V до Директиви)	Держсанепідслужба			
1.1.4. Розроблення Національного плану дій зі скорочення викидів забруднюючих речовин у атмосферне повітря від великих спалювальних установок	Міненерговугілля Мінприроди	січень 2016 р.	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Затвердження Національного плану дій зі скорочення викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від великих спалювальних установок
1.1.5. Розроблення правил підземного зберігання двоокису вуглецю	Міненерговугілля Держгірпромнагляд Мінприроди Мінекономрозвитку МОЗ Держсанепідслужба	серпень 2016 р.	-	Затвердження правил наказом Міненерговугілля
1.1.6. Розроблення технологічних нормативів дозволених викидів забруднювальних речовин із установок для спалювання чи спільного спалювання	Мінприроди Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ	строк виконання визначається Радою асоціації	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Затвердження технологічних нормативів наказом

відходів (забезпечення імплементації вимог ст. ст. 42, 43, 48, частин першої – четвертої ст. 49, частини третьої ст. 51, частини третьої, восьмої Додатка VI до Директиви)	Держсанепідслужба			Мінприроди
1.1.7. Розроблення правил безпеки експлуатації установок для спалювання чи спільного спалювання відходів (забезпечення імплементації положень частин першої, п'ятої, шостої ст. 46, ст.ст. 47, 50, 52, 53 Директиви)	Міненерговугілля Держгірпромнагляд Мінприроди Мінекономрозвитку МОЗ Держсанепідслужба	строк виконання визначається Радою асоціації	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Затвердження правил безпеки наказом Міненерговугілля
1.1.8. Розроблення проекту постанови Кабінету Міністрів України про внесення змін до Порядку розроблення і затвердження нормативів гранично допустимого скидання забруднюючих речовин та перелік забруднюючих речовин, скидання яких нормується, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11.09.1996 № 1100 (ці зміни повинні передбачати встановлення загальнообов'язкових нормативів ГДС, які повинні відповідати частині п'ятій Додатку VI та частині першій Додатку VIII до Директиви)	Мінприроди Держводагентство Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ Держсанепідслужба	строк виконання визначається Радою асоціації		Прийняття постанови
1.1.9. Розроблення технологічних нормативів дозволених викидів забруднювальних речовин із установок, що експлуатуються з використанням	Мінприроди Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ	строк виконання визначається Радою асоціації	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Затвердження технологічних нормативів наказом

органічних розчинників (забезпечення імплементації вимог: частин першої-шостої ст. 59, ст. 61, частини другої - п'ятої, сьомої, восьмої Додатка VII до Директиви)	Держсанепідслужба			Мінприроди
1.1.10. Розроблення правил безпеки експлуатації установок, що експлуатуються з використанням органічних розчинників (забезпечення імплементації положень: ст. 58, частини сьомої ст. 59 Директиви)	Мінекономрозвитку Держгірпромнагляд Мінприроди МОЗ Держсанепідслужба	строк виконання визначається Радою асоціації	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Затвердження правил безпеки наказом Міненерговугілля
1.1.11. Розроблення законопроекту про внесення змін до Водного кодексу України (щодо заборони видалення видів відходів, визначених статтею 67 Директиви, у будь-які водойми)	Мінприроди Мінрегіон Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ Держсанепідслужба	серпень 2016 р.	-	Прийняття Закону
1.1.12. Розроблення законопроекту про внесення змін до Закону України «Про охорону атмосферного повітря» (щодо заборони викидів кислотних вкраплень)	Мінприроди Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ Держсанепідслужба	серпень 2016 р.	-	Прийняття Закону
1.1.13. Розроблення технологічних нормативів дозволених викидів забруднювальних речовин із установок, які використовуються для виробництва двоокису титану (забезпечення імплементації вимог частини другої ст. 69, частини другої Додатка VIII до	Мінприроди Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ Держсанепідслужба	строк виконання визначається Радою асоціації	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Затвердження технологічних нормативів наказом Мінприроди

<i>Директиви)</i>				
1.1.14. Розроблення нормативних документів щодо створення та функціонування баз даних (реєстрів) інтегрованих дозволів	Мінприроди МОЗ обласні державні адміністрації	протягом 9-ти місяців з дня опублікування Закону про інтегрований дозвіл	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Затвердження нормативних документів
1.2. Інституційні заходи				
1.2.1. Створення окремого структурного підрозділу, шляхом оптимізації структури без зміни граничної чисельності апарату Мінприроди, до компетенції якого буде відноситися питання видачі інтегрованого дозволу	Мінприроди обласні державні адміністрації	протягом 6-ти місяців з дня опублікування Закону про інтегрований дозвіл	-	Створення та забезпечення діяльності структурного підрозділу шляхом оптимізації структури без зміни граничної чисельності апарату Мінприроди
1.3. Організаційні заходи				
1.3.1. Здійснення перекладу та забезпечення загального доступу до методичних рекомендацій з найкращих доступних технологій (далі - НДТ)(BREF) та рішень Європейської комісії щодо НДТ	Мінприроди Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ Держсанепідслужба Мін'юст	серпень 2016 р.	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Оприлюднення методичних рекомендацій з НДТ (BREF) та рішень Європейської комісії щодо НДТ
1.3.2. Проведення навчальних семінарів	Мінприроди	серпень 2016 р.	В рамках окремих	Підвищення

для службовців органів влади, які будуть видавати інтегровані дозволи та тих, яких буде залучено до процедури консультування	Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ Держсанепідслужба		проектів міжнародної технічної допомоги	обізнаності службовців органів влади
1.3.3. Проведення навчальних семінарів для представників суб'єктів господарювання, які будуть зобов'язані отримувати інтегровані дозволи	Мінприроди Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ Держсанепідслужба	серпень 2016 р.	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Підвищення обізнаності представників суб'єктів господарювання
1.3.4. Проведення навчальних семінарів для інспекторів державної екологічної інспекції щодо порядку здійснення державного контролю за дотримання умов інтегрованих дозволів	Мінприроди Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ Держсанепідслужба	серпень 2016 р.	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Підвищення обізнаності інспекторів державної екологічної інспекції
1.3.5. Проведення інформаційних заходів, спрямованих на доведення інформації про нову систему інтегрованого дозволу до суспільства	Мінприроди Мінекономрозвитку Міненерговугілля МОЗ Держсанепідслужба	серпень 2016 р.	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Підвищення поінформованості суспільства про систему інтегрованого дозволу
1.3.6. Розробка посібника (методичних рекомендацій) з видачі інтегрованого дозволу	Мінприроди МОЗ	протягом 9-ти місяців з дня опублікування Закону про інтегрований дозвіл	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Видання посібника (методичних рекомендацій)
1.3.7. Розроблення програмного забезпечення створення та	Мінприроди МОЗ	протягом 9-ти місяців з дня	В рамках окремих проектів	Наявність та забезпечення

функціонування баз даних (реєстрів) інтегрованих дозволів	обласні державні адміністрації	опублікування Закону про інтегрований дозвіл	міжнародної технічної допомоги	функціонування баз даних (реєстрів) інтегрованих дозволів
1.3.8. Створення та щорічне оновлення реєстру викидів в атмосферне повітря від спалювальних установок номінальною тепловою потужністю більше 50 МВт	Мінприроди Держстат Міненерговугілля	січень 2016 р.	-	Наявність та забезпечення оновлення реєстру викидів
1.4. Координаційні заходи				
1.4.1. Проведення тренінгів, семінарів та інших освітніх заходів для органів державної влади, залучених до процесу видачі інтегрованих дозволів	Мінприроди інші заінтересовані органи	серпень 2016 р.	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Підвищення обізнаності органів державної влади, залучених до процесу видачі інтегрованих дозволів
1.5. Спільні заходи (за згодою та за пропозиціями) із представниками ділових кіл та/або громадськістю, з урахуванням напрямів діяльності провідних неурядових організації євроінтеграційного спрямування				
1.5.1. Проведення тренінгів, семінарів та інших освітніх заходів для зацікавлених сторін (підприємницьких структур, неурядових організацій тощо)	Мінприроди інші заінтересовані сторони	серпень 2016 р.	В рамках окремих проектів міжнародної технічної допомоги	Підвищення обізнаності зацікавлених сторін (підприємницьких структур, неурядових організацій тощо)